

ÎNCHEIERE

03 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anastasiev Anatoli, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anastasiev Anatoli împotriva SRL „Starnet Regional” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014

c o n s t a t ă

La data de 01 martie 2013 Anastasiev Anatoli a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Starnet Regional” și a solicitat anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Prin cererea de chemare în judecată de concretizare a cerințelor Anastasiev Anatoli a solicitat anularea ordinului de concediere nr.131 din 29 noiembrie 2012, restabilirea în funcția de șef Centru Regional Călărași al SRL „Starnet”, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 29 noiembrie 2012 – martie 2013 în sumă de 20339 lei, de a informa printr-o scrisoare publică colectivul precum, că a fost concediat pentru lipsă nemotivată de la lucru nelegitim, încasarea salariului mediu pentru perioada 29 noiembrie 2012- martie 2013 în sumă de 20339 lei, concedialelor pentru perioada 2011-2012 în mărime de 5000 lei și a sumei de

30000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Călărași din 15 octombrie 2013 acțiunea s-a respins.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014 s-a respins apelul declarat de Anastasiev Anatoli și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 06 mai 2014 Anastasiev Anatoli a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii sau după caz, a remite pricina spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat, că concluziile și constatările instanțelor de judecată nu descriu probele pe care se bazează argumentele, probele și obiecțiile susținute de părți, circumstanțele pricinii nu au fost cercetate pe deplin și instanțele nu au verificat legalitatea ordinului de concediere.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs, că concluziile și constatările instanțelor de judecată nu descriu probele pe care se bazează argumentele, probele și obiecțiile susținute de părți, circumstanțele pricinii nu au fost cercetate pe deplin și instanțele nu au verificat legalitatea ordinului de concediere nu pot fi reținute, pe motiv că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel.

Circumstanțele cauzei au fost determinate de instanțele de judecată și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează, că Anastasiev Anatoli nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anastasiev Anatoli ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă,

completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme
de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Anastasiev Anatoli se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Oleg Sternioală